

KAS NEPASAKOTINA IŠPAŽINTYJE

/ 47 /

Išpažintis savo esmę yra susieta su kalbėjimu. "Bet pats jos vardas "išpažintis" reikiškiai kalbėjimą, išpažinimą, pasisakymą, pasakojimą. Tėsiu išpažintyje labai dažnai yra kalbama per daug, kalbama nereikalingai, o kartais ir neleistinai. Nors išpažintyje reikalinga daug kas pasipasakoti iš savo gyvenimo, bet yra ir tokių dalykų, kurie joms nepasakotini. Šiame pamokslėlyje stengsimės atsakyti į klausimą, kas išpažintyje nepasakotina.

XXXXXXXXXXXXXX

Pačioje pradžioje pateiksiu porą improvizuotų išpažinčių, kurios aiškiau parodys, ką ką žmonės kartais, išpažintyje pasipasakoja. Pasakę patiekiamą medžiagą, patys galėsite pamatyti skirtumą tarp pasakotino ir nepasakotino.

Ši išpažinties moteris ir pasakoja si taip: "Gerbė Jėzui Kristui. Išpažinties buvau prieš du mėnesius. Esu prasikeikusi. Kiekvieną dieną keikiu ir keikiu. Mano vyras yra pijokas, kasdieną pareina girtas, muša mane ir vaikus, vis strošija. Jis bažnyčion neina ir mūsų neleidžia. Namuose nebėra tvarkos. Jis dažnai nebūna namie, o aš sergu ir nebesuspeju susitvarkyti. Dėl to keikiu ir keikiu. Be to, jis susirado sau kitą moterį ir pas ją vaikšto. Kaip ką pasakau, jis pyksta ir mane muša. Ir šiaip jis yra labai nedoras. Kaip apšvedėme tai gal tik metus geruoju gyvenome, o daugiau vienaspragars namuose. Kad visko nepre-gartų, gal ir butų geriau. Dabar jis mane keikia, o aš jį keikiu. Bažnyčion jis

niekada neina ir niekada nesimeldžia. Mums taip pat neduoda melstis. Taip tik užsimenu apie tai, jis tuojau muštis. Daugiau nebeatsimenu. Prašau išrišimo..."

Kita moteris taip atlieka išpažintį: "Išpažinties buvau prieš savaitę. Atgailą išpildžiau. Dabar nusidėjau šitaip: du kartus buvau truputį supykusi, kartą mažame dalyke pamelavau. Daugiau nebeatsimenu nuodėmių. Dar noriu paklausti: ar pasninkauti dabar būtina ar ne? Ir kaip pasninkauti? Dabar daugelis sako, kad pasninkai panaikinti. Už nuodėmės gailiuosi ir prašau išrišimo".

Trečioji moteris taip atlieka išpažintį: "Išpažinties buvau prieš savaitę, kaip vaikus vedžiau pirmos išpažinties. Dabar pakeikčiau ir daugiau nieko. Kunigėli, dar noriu paklausti: kur gauti kortelę dirnavonei? Ar dirnavos ateinanti sekmedienį? Mes norime vežti vaikus pasidirnavoti. Ir dar noriu paklausti, kur gauti katekizmą? Kaimynė prašė paklausti, nori savo vaikus mokyti. Daugiau nebeatmenu. Prašau išrišimo."

Ketvirtoji atlieka taip: "Išpažinties es neseniai buvau ir nieko neturiu pasakyti. Bet norėčiau pakalbėti su kunigėliu dėl dukter šliūbo. Mes norėtų priimti, bet nediršta eiti: poterius užmiršo. Ar negalėtumėte kaip nors sušliūbavoti be jų. Daugiau nieko nebeatsimenu. Prašau išrišimo".

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Tutėdėm prieš akis šias keturias išgalvotas išpažintis / o į jas panašių yra labai daug, nes čia daug ką galime pamatyti. Nekalbėsime čia apie tai, ko čia trūksta iš reikiamo pasakyti, nes tai neįeina į šio pamokalelio temą, nors, gal galėjote pastebėti, nuodėmės pasakytos tokli gražu ne-

tiksliai ir nepilnai. Čia mes užsibrėžame kalbėti apie tai, ko nereikėtų išpažintyje sakyti. Iš tokių nereikalingų dalykų čia mes matome vieną. Bendrai paėmus tuos nesaikytinus išpažintyje dalykus galime suvesti į dvi rūšis: prie pirmos priklauso kitų žmonių nuodėmių pasakojimas, prie antros - su išpažintini nleko bendro neturinčių dalykų pasakojimas.

Pirmoji penitente labai daug pasakoja apie savo vyro nuodėmes. Čia aš patiekiau medžiagą, kuri labai panaši į savo padarytų nuodėmių aplinkybių nupasakojimą. Moteris pasisako, jog ji labai pyksta ir keikiasi, o šalia to pasako priešėstį, dėl ko ji taip daro. Netikęs vyro gyvenimas yra jos irslumo, pukčio ir keiksmų priešėstis. Nuodėmėklausiui apie tai nendinga ir reikalinga žinoti. Tos aplinkybės žinojimas jam padeda susiorientuoti moters dvasiniame gyvenime ir jis gali nuspręsti, kad jo penitentes pakaltinanumas dėl šitokių ~~praktiškai~~ naminių sąlygų žymiai sumažėja. Penitente turėjo šitai nusekėti, bet kiek kitaip: trumpiau ir nestodama į savo netikusio vyro teisėjos rolę. Šaigi, ji turėjo išpažinti ir savo nuodėmes ir taip apie jas papasakoti, kad neskundžiant kunigui vyro, tas suprastų, kad ji tai daro daugiau dėl sunkaus šeimyninio gyvenimo, o ne dėl savo blėgumo. Dėl to visu, kas yra viršaus, jai nereikėjo pasakoti. Gyvenime būna dargi išpažintyse ir tiesioginių kitų smarkimų, kas išpažintyje neleistina. Čia skundžiame tik save pačius ir nekalbame apie kitų nuodėmes, ypač taip, kad kunigui išryškėtų kas jų bendradarbis penitentui.

Antroji penitente irgi pasakojo pašalinis, atrodo, dalykus, bet iš tiesų klausimas apie peninko laikymą nėra visiškai pašalinis dalykas ir paklausti ji to

visiškai galėjo. Ypač tada, jeigu jai pasi-
taikė psalninko neušlaikyti. taigi, jos
klausimas apie psalninką šalia pasakytų nuo-
dėmių buvo visiškai vietoje.

Trečios ir ketvirtos penitentės klausimai išpažintyje, apie pirmąją išpažintį ir
suvirtinimą ir jungtuves yra visai ne vie-
toje, ir jie neturėjo būti keliami čia, iš-
pažintyje. Tie dalykai nieko bendro su iš-
pažintimi neturi ir nereikėtų jų čia kelti.
Jeigu kas yra kokių nesiškumų, gali ateiti
pas kunigą ne išpažintyje ir apie juos pe-
sitežirauti. Būna ir daugiau gyvenimiškų
klausių, kuriuos reikia aptarti su kunigu:
pasiklausti pasiūkinimo ar patarimo. Nere-
tai šitai mėginama daryti einant išpažin-
ties, o reikėtų tai padaryti atėjus į kam-
barį. Na/ Jeigu klausimas platesnis, tai
nors jį būtų galima išpažintyje išrišti,
visada geriau padaryti ne išpažinties metu.
Čia daug laisviau galima kalbėti ir pla-
čiau paliesti reikala.

taigi, iš viso šito išvada tokia: iš-
pažintyje nepasakotini dalykai, kurie lie-
čia kitų nuodėmes. Ypač reikia saugotis pe-
sekoti apie savo pačių nuodėmių bendrinin-
kus, nes tai būtų ne kuriais atvejais išpa-
žinties paslapties išdavimas ir kunigą pe-
statytų į tokia padėtį, kad jis nebegaletų
tinkamai veikti prieš daromą blogį. Kaip
pavyzdį jums priminsiu jaunevedžių išpa-
žintis. labai retai jaunevedžiai ateina
prie altoriaus visiškai šverus. Paprastai
abudu susitopa. Kai eina išpažinties, su-
prantama, turi išpažinti ir šias savo nuo-
dėmes. Bet kaip? būtina pasakyti, jog tiek
ir tiek kartų yra nusidėta prieš skaistybę,
bet negalima sakyti, kad būtent su juo ar
ja. Jeigu taip pasakoma, kuniges sužino
antrojo jaunoje sunkią nuodėmę. O dažnai
būna taip, kad tas antrasis jos nesisako,

ir kunigas niekaip negali išklausti, nenorėdamas pasekyti, kad jau žino iš kitos pusės. Ar taip vienas iš jaunuvedžių atlieka šventvagišką išpažintį. Kai kunigas to nežino, jis drąsiau gali klausinėti ir taip nenorintį išpažinti privesti prie išpažinimo.

Toliau nereikia išpažintyje pasakoti tokių dalykų, kurie galimi išspręsti ne išpažintyje ir nieko bendro su ju ne turi. Taigi, ir mamos niekada neklausinėkite išpažintyje apie savo vaikų pirmas išpažintis, apie šliūbus, jų sutvirtinimą, korteles, katekizmus ir kitus panašius dalykus. Apie juos labai lengvai galite užėję pasikalbėti su kunigu zakristijoje ar namuose. Amen.

1967.8.19